

Sprawa T-201/04

Microsoft Corp. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Interwencja — Stowarzyszenia reprezentatywne — Artykuł 116 § 6 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji — Wniosek o dopuszczenie do udziału w procedurze pisemnej — Nieprzewidywalne okoliczności lub siła wyższa — Nadzwyczajne okoliczności

Postanowienie prezesa czwartej izby Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 kwietnia 2005 r. II - 1495

Streszczenie postanowienia

- 1. Postępowanie — Interwencja — Osoby zainteresowane — Wniosek o przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta złożony przez stowarzyszenie reprezentatywne w sporze dotyczącym kwestii fundamentalnych, które mogą oddziaływać w istotny sposób na jego członków — Dopuszczalność
(statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 40 akapit drugi i art. 53 akapit pierwszy)*

2. *Postępowanie — Interwencja — Zakres uprawnień procesowych interwenienta związany z datą złożenia wniosku o przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta (regulamin Sądu, art. 115 § 1 i art. 116 § 2, 4 i 6)*
3. *Postępowanie — Interwencja — Ograniczenie uprawnień procesowych przyznanych interwenientowi, który złożył wniosek po upływie sześciu tygodni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zawiadomienia o wpłynięciu skargi — Odstępstwa — Nieprzewidywalne okoliczności lub siła wyższa — Pojęcia — Wycofanie się innego interwenienta — Wyłączenie (statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 45 akapit drugi; regulamin Sądu, art. 99 i 115 § 1)*

1. Artykuł 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości, który zgodnie z art. 53 akapit pierwszy tego statutu znajduje zastosowanie do postępowania przed Sądem, stanowi, że prawo do udziału w sprawie w charakterze interwenienta przysługuje każdej innej osobie, która uzasadni interes w rozstrzygnięciu sprawy, z wyjątkiem sporów między państwami członkowskimi, między instytucjami Wspólnot lub między państwami członkowskimi a instytucjami Wspólnot.

ność i prawidłowy przebieg postępowania.

(por. pkt 25, 26)

Interes taki jest uzasadniony w przypadku stowarzyszenia reprezentatywnego działającego w celu ochrony swoich członków, które występuje o dopuszczenie do sprawy dotyczącej kwestii o zasadniczym znaczeniu, mogących mieć wpływ na sytuację jego członków. Ta szeroka wykładnia dotycząca prawa do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ma umożliwić lepszą ocenę okoliczności sprawy, zapobiegając jednocześnie zwielokrotnieniu indywidualnych interwencji, które miałyby niekorzystny wpływ na skutecz-

2. Z łącznej analizy art. 115 § 1 i art. 116 § 2, 4 i 6 regulaminu Sądu wynika, że uprawnienia procesowe interwenienta różnią się w zależności od tego, czy złożył on wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta przed upływem sześciu tygodni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zawiadomienia o wpłynięciu skargi, czy też po upływie tego terminu, lecz przed podjęciem decyzji o otwarciu procedury ustnej.

Jeżeli interwenient przedstawił swój wniosek przed upływem tego terminu, może on uczestniczyć zarówno w procedurze pisemnej, jak i procedurze ustnej. Z tego tytułu mają mu być przekazane dokumenty procesowe i może on przedstawić swoje uwagi, które zawierają stanowisko interwenienta, popierające uwzględnienie albo odrzucenie, w całości lub w części, żądań jednej ze stron, jego zarzuty i argumenty oraz w razie potrzeby wskazanie dowodów na poparcie jego żądań. Jeżeli natomiast interwenient złożył wniosek po upływie tego terminu, może on jedynie uczestniczyć w procedurze ustnej, o ile wniosek taki wpłynął do Sądu przed otwarciem tej procedury. Z tego tytułu interwenient powinien otrzymać sprawozdanie na rozprawę, jak też może on, na podstawie tego sprawozdania, przedstawić swoje uwagi w toku procedury ustnej.

Ponieważ przepisy te są bezwzględnie obowiązujące, strony ani nawet Sąd nie mogą zdecydować inaczej.

(por. pkt 35–42)

3. Artykuł 45 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości stanowi, że upływ terminu nie narusza uprawnień, jeśli strona dowiedzie zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej. Przepisy dotyczące terminów procesowych podlegają ścisłemu stosowaniu, co odpowiada wymogom pewności prawa

oraz konieczności zapobieżenia jakiegokolwiek dyskryminacji lub arbitralnemu traktowaniu w ramach wymiaru sprawiedliwości. Wyżej wymieniony artykuł, który ustanawia odstępstwo od tej zasady i musi zatem podlegać ściślejszej wykładni, znajduje zastosowanie w stosunku do bezwzględnie obowiązujących terminów procesowych, których upływ powoduje utratę przysługującego dotychczas osobom fizycznym lub prawnym prawa wniesienia skargi lub prawa złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta. Ponieważ znajduje on zastosowanie także do sześciotygodniowego terminu, ustanowionego w art. 115 § 1 regulaminu Sądu, którego upływ nie powoduje utraty prawa złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, lecz ograniczenie uprawnień procesowych przyznanych interwenientowi, artykuł ten pozwala zatem na odstępstwa od przepisów dotyczących terminów procesowych jedynie w zupełnie nadzwyczajnych okolicznościach, w przypadku zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej.

Pojęcia nieprzewidywalnych okoliczności i siły wyższej obejmują z jednej strony obiektywny element dotyczący zdarzenia niezwykłego i niezależnego od woli zainteresowanego, a z drugiej strony — element subiektywny, polegający na obowiązku przeciwdziałania przez zainteresowanego skutkom takiego zdarzenia poprzez przedsięwzięcie odpowiednich środków i śledzenie przebiegu postępowania z należytą sta-

rannością. O ile wycofanie się stowarzyszenia reprezentatywnego ze sprawy, pomimo faktu iż ma ono wspólnych członków ze składającym wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, stanowi być może zdarzenie niezależne od woli tego ostatniego, o tyle nie ma ono samo w sobie niezwykłego charakteru. Każdy interwenient jest bowiem uprawniony do zrezygnowania w każdej chwili z udziału

w sprawie, podobnie jak każdy skarżący może w każdej chwili cofnąć skargę zgodnie z art. 99 regulaminu.

(por. pkt 46–52)